
Rauman Pyytjärven luontoselvitys 2014

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	3
Raportista	3
Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Työstä vastaavat henkilöt	4
Liito-oravaselvitys	4
Tutkimusmenetelmät	4
Liito-oravan elinpiiristä	4
Liito-orava lainsäädännössä	4
Tulokset ja päätelmät	5
Pesimälinnustonselvitys	5
Tutkimusmenetelmät	5
Pyytjärven linnustosta	6
Lajikohtaista tarkastelua	7
Päätelmät.....	11
Kasvillisuusselvitys.....	20
Tutkimusmenetelmät.....	20
Pyytjärvenkasvillisuudesta	20
Kuviokohtaiset kuvaukset.....	20
Päätelmät.....	31
Kirjallisuus	35

Tähän raporttiin suositetaan viittaamaan seuraavasti:

Ahlman, S. 2014: Rauman Pyytjärven luontoselvitys 2014. Ahlman Group Oy.

JOHDANTO

Tämä raportti esittelee Rauman kaupungin tilaaman Pyytjärven luontoselvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan suunnitella alueen maankäyttöä kaavoituksessa.

Osana kaavoitusta toteutettiin luontoselvitys, jonka tarkoituksena oli selvittää tutkimusalueen pesimälinnusto, mahdolliset liito-oravan reviirit sekä kasvillisuus.

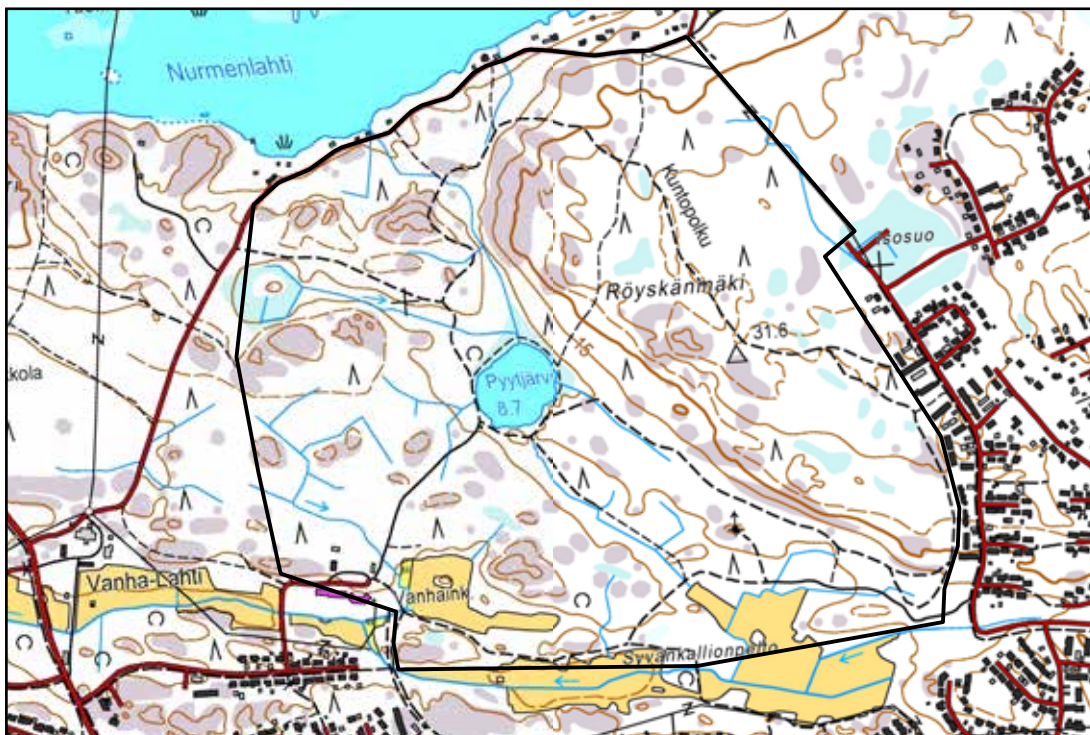
RAPORTISTA

Tässä raportissa esitetään huhtikuun jälkipuoliskon ja lokakuun alun välisenä aikana 2014 toteutetun pesimälinnusto-, liito-orava- ja kasvillisuusselvityksen tulokset. Raportti käsittää yleis- ja pohjatietojen lisäksi kuvaukset tutkimusmenetelmistä sekä inventointien tulokset ja mahdolliset maankäyttösuositukset.

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Pyytjärven tutkimusalue sijaitsee Rauman keskustan pohjoislaidalla ja Nurmenlahden eteläpuolella (kuva 1). 155 hehtaarin laajuisen alueen itäpuolella on Kaaro, Kaakkoispuolella Paloahde ja lounaispuolella Merirauma. Kyseessä on pääosin metsäinen alue, jossa on runsaasti ulkoilureittejä ja kulttuurivaikutusta. Rajauksella on myös peltoja ja pieni Pyytjärvi.

*Kuva 1.
Pyytjärven
tutkimusalue
(musta rajaus).*

TYÖSTÄ VASTAAVAT HENKILÖT

Rauman Pyytjärven luontoselvityksen maastotöistä ja raportoinnista vastasi lintuihin, putki-
lokasveihin ja elinympäristöihin syventynyt luontokartoittaja Santtu Ahlman. Lisäksi biologi
Antti Ihantola kartoitti pesimälinnustoa yhtenä päivänä.

LIITO-ORAVASELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT

Pyytjärven tutkimusalue kierrettiin huolella läpi 23.4. ja 29.4., jolloin etsittiin liito-oravien jä-
töksiä puiden runkojen tyviltä. Inventoinnit tehtiin ajankohtana, jolloin lumet olivat sulaneet
kokonaan pois. Näin ollen mahdollisten jätöksien löytämiseen oli erinomaiset edellytykset.
Alueelta tutkittiin kaikkien järeäköjen leppien, raitojen, haapojen ja kuusten tyvet. Lisäksi
useiden muiden puiden tyvet tutkittiin, vaikka liito-orava ei yleensä niitä suosi.

LIITO-ORAVAN ELINPIIRISTÄ

Liito-orava asettuu mieluiten kuusivaltaiseen metsään, jossa on riittävästi lehtipuita seassa. Ke-
sällä se syö pääosin lehtipuiden lehtiä, suosituimpia ovat koivut, lepät ja haapa. Syksyllä ravin-
to koostuu lähinnä havupuiden silmuista sekä koivun ja lepän norkoista. Vastaavaan ravintoon
se turvautuu myös talvella. Monipuoliset ravintovaatimukset määräävät lajin elinympäristön
sijoittumista. Lisäksi sopivia pesäpaikkoja – kuten vanhoja tikankoloja tai risupesä – täytyy
olla riittävästi tarjolla.

Liito-oravien reviirit ovat varsin laajoja, erityisesti koirailta, joiden elinpiirin keskimää-
räinen pinta-ala on noin 60 hehtaaria. Naarailta on huomattavasti pienempi reviiri, vain noin
kahdeksan hehtaaria. Molemmat sukupuolet käyttävät useita eri koloja, ja niiden reviireillä on
tärkeitä ydinalueita.

Aikuiset yksilöt ovat varsin paikkauskollisia ja liikkuvat vain pakon edessä uusille alu-
eille. Nuoret yksilöt sen sijaan levittäytyvät uusille alueille säännöllisesti (dispersaali). Levit-
täytymisen vuoksi elinvoimaisen reviirin on oltava yhteydessä laajempiin metsäalueisiin niin
sanottujen ekologisten käytävien kautta. Mikäli metsät ovat eristäytyneitä saarekkeita, ei liito-
oravilla ole edellytyksiä elinvoimaisiin pesimäkantoihin. Lisääntymismetsien välillä tulisi olla
vähintään kymmenen metriä korkeaa puustoa, mieluummin vielä korkeampaa. Hakkuuaukot
ja taimikot eivät ole liito-oravalle kelpollisia liikkumisreittejä.

LIITO-ORAVA LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ

Liito-orava kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluvien
yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja
heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty.

TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

Pyytjärven tutkimusalueella on kohtalaisesti liito-oraville soveliasta elinympäristöä, mutta jätköksiä ei löydetty lainkaan. Lajin esiintymistä ei näin ollen tarvitse huomioida kaavoituksessa.

PESIMÄLINNUSTOSELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT

Pesimälinnusto selvitettiin kartoituslaskennoin 16.5., 20.5., 21.5., 30.5., 5.6. ja 16.6. Lisäksi kaksi ensimmäistä inventointikertaa tehtiin liito-oravaselvityksen ohessa 23.4. ja 29.4. Kartoitukset tehtiin kello 4–10 välisenä aikana, jolloin linnut olivat aktiivisesti äänessä. Yölaulajiin keskittyviä inventointeja ei tehty.

Menetelmä soveltuu hyvin pienten ja rikkonaisten alueiden kartoituksiin, ja se perustuu siihen, että kaikki pareiksi tulkittavat havainnot merkitään karttapohjalle, jotta päällekkäisyyksiltä vältytään. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoiteleva koiras, nähty koiras, varoiteleva naaras, nähty naaras, varoiteleva pari ja nähty pari. Kartoituslaskenta on tarkin mahdollinen linnustonselvitysmenetelmä, ja kahdeksan inventointikerran selvitystä voidaan pitää hyvin tarkkana pinta-alaan nähden.

Vesilinnut inventoitiin Pyytjärveltä kiertolaskennoin kartoituslaskentojen ohessa 29.4., 16.5. ja 30.5. Pesiviksi pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot.

Sorsalinnuilla (sotkia lukuun ottamatta)

- muista yksilöistä erillään oleva pari
- yksinäinen koiras
- koiraat 2–4 yksilön ryhmissä
- pienet naarasta takaa ajavat koirasryhmät
- yksinäiset naaraat, mikäli niiden yhteismäärä on suurempi kuin koiraiden yhteismäärä

Punasotkalla ja tukkasotkalla (selvä koirasylijäämä)

- naaraiden kokonaismäärä

Telkällä

- juhlapukuinen (sukukypsä) koiras
- pari

Nokikanalla

- yksinäinen lintu (lähellä rantaa)
- pari (kaksi lintua yhdessä)
- reviiirikiista (= kaksi paria)
- nähdyistä yksilöistä erilliset äänihavainnot (reviirit) laskenta-alueella.

Kuikka- ja uikkulinnuilla

- yksinäinen lintu
- pari (= kaksi yksilöä yhdessä)
Silkkiuikkuyhdyskuntien linnuista osa saattaa olla kasvillisuuden kätöksissä. Jos parimäärää ei pystytä arvioimaan (esimerkiksi häätämällä linnut näkyviin), ilmoitetaan yhdyskunnan liepeillä näkyvien yksilöiden yhteismäärä tulkitsematta sitä pareiksi.

Joutsenilla ja hanhilla

- pesällä tai todennäköisellä pesäpaikalla havaittu pari
(= kaksi pesimäpukuista lintua yhdessä)

Lokkilinnuilla

- yksinäinen lintu tai pari oletetun pesäpaikan luona (esimerkiksi hautova tai hätäilevä emo). Yhdyskuntien parimäärät voidaan arvioida kiikaroimalla pesät tai hautovat emot, tai laskemalla/arvioimalla

pesiltä lentoon lähtevät emot (molemmat usein paikalla). Pesimättömiltä vaikuttavia ryhmiä ja parvia ei tulkita pareiksi.

Kaikissa lajiryhmissä vastaa paria

- löydetty pesä

► Ensimmäisen laskentakerran (26.4.–6.5.) perusteella tulkittavat lajit: sinisorsa, tavi, jouhisorsa, lapasorsa, punasotka, telkkä, isokoskelo, nokikana

► Toisen laskentakerran (9.5.–20.5.) perusteella tulkittavat lajit: kuikka, kaakkuri, silkkiuikku, härkälintu, mustakurkku-uikku, laulujoutsen, metsähanhi, kanadanhanhi, harmaasorsa, haapana, heinätavi, tukkasotka, mustalintu, pilkkasiipi, tukkakoskelo, uivelo.

► Kolmannen laskentakerran (21.5.–30.5.) perusteella tulkittavat lajit: uikut, haapana, heinätavi, tukkasotka, lapasotka, pilkkasiipi, uivelo, tukkakoskelo, pikkulokki, tiirat.

PYYTJÄRVEN LINNUSTOSTA

Selvitysalueen luontotyypit ovat pienestä pinta-alasta riippumatta hyvin monipuolisia (katso kasvillisuus selvitys s. 20), mikä heijastuu lajistoon tavanomaista tiheämpänä parimääränä. Runsaslukuisimpia lajeja edustavat peippo, pajulintu ja punarinta. Myös hippiäinen, talitiäinen ja laulurastas olivat runsaslukuisia (taulukko 1). Alueelta varmistettiin 39 lajin reviirit.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
<i>Sinisorsa</i>	1	<i>Pajulintu</i>	46
<i>Telkkä</i>	1	<i>Hippiäinen</i>	25
<i>Sepelkyyhky</i>	5	<i>Harmaasieppo</i>	8
<i>Käki</i>	1	<i>Kirjosieppo</i>	12
<i>Käpytikka</i>	3	<i>Hömötiäinen</i>	3
<i>Metsäkivoinen</i>	15	<i>Töyhtötiäinen</i>	6
<i>Peukaloinen</i>	2	<i>Kuusitiäinen</i>	4
<i>Rautiäinen</i>	14	<i>Sinitiäinen</i>	5
<i>Punarinta</i>	26	<i>Talitiäinen</i>	19
<i>Mustarastas</i>	14	<i>Puukiipijä</i>	6
<i>Räkättirastas</i>	1	<i>Pikkulepinkäinen</i>	1
<i>Laulurastas</i>	18	<i>Närhi</i>	2
<i>Punakylkirastas</i>	10	<i>Varis</i>	2
<i>Viitakerttunen</i>	1	<i>Peippo</i>	52
<i>Hernekerttu</i>	6	<i>Viherpeippo</i>	3
<i>Pensaskerttu</i>	1	<i>Vihervarpunen</i>	13
<i>Lehtokerttu</i>	6	<i>Pikkukäpylintu</i>	2
<i>Mustapääkerttu</i>	7	<i>Punatulkku</i>	4
<i>Sirittäjä</i>	2	<i>Keltasirkku</i>	8
<i>Tiltaltti</i>	8		
<i>Yhteensä</i>			363 paria

Taulukko 1.
Pyytjärven pesimälinnusto parimäärineen.

LAJIKOHTAISTA TARKASTELUA

Tässä osiossa käsitellään Pyytjärven tutkimusalueella maastotöiden aikana havaitut lajit. Lajiluettelossa käytetään termeinä sekä reviiriä että pesivää paria. Molemmat tarkoittavat kuitenkin pesimähavaintoja. Lajien reviirit esitetään reviirikartoissa sivulla 12–19.

Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunassa on merkitty punaisella hakasulkuihin lajin mahdollinen uhanalaisuusluokitus (NT = silmälläpidettävä, L = lintudirektiivin laji ja V = Suomen erityisvastuulaji).

Sinisorsa (*Anas platyrhynchos*)

Pyytjärveltä tulkittiin pesivä pari (reviirikartta 1). Sinisorsa on Suomessa hyvin tavallinen pesimälaji, joka pesii monenlaisissa kosteikoissa.

Telkkä (*Bucephala clangula*)

[V]

Pyytjärvelle asettui pesimään yksi pari (reviirikartta 1). Telkkä on hyvin tavallinen sorsalintu maassamme. Toisinaan se pesii hyvin kaukana lähimmästä vesialueesta, mikäli sopiva luonnonkolo on tarjolla. Telkkä on Suomen erityisvastuulaji.

Sepelkyyhky (*Columba palumbus*)

Tutkimusalueella pesi viisi paria (reviirikartta 1). Sepelkyyhky pesii yleensä kuusivaltaisissa metsissä, usein viljelysalueiden lähellä.

Käki (*Cuculus canorus*)

Alueella oli yksi kukkuva käki (reviirikartta 1). Laji on kuulunut aiemmin alueellisesti uhanalaisten listaan, mutta tuoreimmasta luettelosta se on poistettu. Käki on loisiva laji, joka munii muun muassa leppälintujen, harmaasieppojen ja västäräkkien pesiin.

Käpytikka (*Dendrocopos major*)

Rajaukselta merkittiin kolme reviiriä (reviirikartta 1). Käpytikka viihtyy hyvin monenlaisissa metsäisissä elinympäristöissä, mieluiten kuitenkin havumetsissä.

Metsäkirvinen (*Anthus trivialis*)

Alueella oli yhteensä 15 reviiriä (reviirikartta 2). Metsäkirvinen on muun muassa kasvatustöiden ja hakkuuaukkojen peruslaji. Se on eräs Suomen runsaslukuisimmista linnuista.

Peukaloinen (*Troglodytes troglodytes*)

Tutkimusalueella lauloi kaksi koirasta (reviirikartta 2). Peukaloista voidaan pitää vanhojen metsien indikaattorilajina, joka on harvalukuinen pesijä lähes kaikkialla. Toisaalta se voi asettua pesimään myös vaatimattomille hakkuualueille.

Rautiainen (*Prunella modularis*)

14 laulavaa koirasta merkittiin rajaukselta (reviirikartta 2). Rautiainen pesii mieluiten nuorehossa kuusikossa. Se on runsastunut Suomessa hieman viime vuosikymmeninä taimikoiden lisääntyessä.

Punarinta (*Erithacus rubecula*)

Rajauksella oli yhteensä 26 laulavaa koirasta (reviirikartta 2). Punarinta kelpuuttaa pesimäpaikokseen monipuolisesti kaikenlaisia elinympäristöjä, mieluiten kuitenkin kuusikoita. Se oli Pyytjärven kolmanneksi runsain pesijä.

Mustarastas (*Turdus merula*)

Tutkimusalueelta varmistettiin 14 elinpiiriä (reviirikartta 2). Mustarastas esiintyy runsaimpana etenkin tiheissä kuusikoissa ja pihapiirien laiteilla. Se on eteläinen laji ja pesii Satakunnassa hyvin yleisenä.

Räkättirastas (*Turdus pilaris*)

Tutkimusalueen itäosassa oli yksi reviiri (reviirikartta 3). Räkättirastasta voidaan pitää kulttuurisidonnaisena lajina, joka pesii usein löyhinä yhdyskuntina pihapiireissä ja viljelysten laitamilla.

Laulurastas (*Turdus philomelos*)

Alueelta löydettiin 18 paria (reviirikartta 3). Laji on tavallinen koko Suomessa havumetsävyöhykkeellä.

Punakylkirastas (*Turdus iliacus*)

Alueella oli kymmenen reviiriä (reviirikartta 3). Punakylkirastas kykenee asuttamaan monenlaisten metsätyyppien lisäksi jopa taimikot. Se on Suomen runsaimpia pesimälintuja.

Viitakerttunen (*Acrocephalus palustris*)

Yksi lintu lauloi reviirillään eteläreunalla (reviirikartta 3). Viitakerttunen asuttaa muun muassa pensaikkomaita ja pihapiirien laiteita.

Hernekerttu (*Sylvia curruca*)

Tutkimusalueelta merkittiin kuusi reviiriä (reviirikartta 3). Hernekerttu on puoliavoimien pensaikkomaiden laji.

Pensaskerttu (*Sylvia communis*)

Alueen lounaisosassa lauloi yksi koiras (reviirikartta 4). Pensaskerttu on etenkin pensaikkomaiden ja metsänlaiteiden laji.

Lehtokerttu (*Sylvia borin*)

Alueella oli kuusi laulavaa koirasta (reviirikartta 4). Lehtokerttu saapuu Satakuntaan viimeisten muuttolintujen joukossa. Se on hyvin runsas pesimälaji eteläisen Suomen lehtimetsissä.

Mustapääkerttu (*Sylvia atricapilla*)

Rajauksella oli peräti seitsemän paria (reviirikartta 4). Mustapääkerttu on melko vaateliias lehti- ja sekametsien pesijä, joka on tyypillinen lehtolaji Etelä-Suomessa.

Sirittäjä (*Phylloscopus sibilatrix*)

[NT]

Tutkimusalueella oli kaksi elinpiiriä (reviirikartta 4). Sirittäjän tapaa tyypillisesti valoisista lehti- ja sekametsistä sekä lehdoista. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä (NT). Sirittäjä on taantunut viime vuosina.

Tiltalti (*Phylloscopus collybita*)

Rajauksella lauloi kahdeksan lintua (reviirikartta 4). Tiltalti on tyypillinen kuusikkolaji, joka asustaa mieluiten iäkkäissä metsissä.

Pajulintu (*Phylloscopus trochilus*)

46 parin reviirit sijoittuivat pääosin alueelle (reviirikartta 5). Pajulintu suosii käytännössä kaikkia metsäisiä alueita. Se oli tutkimusalueen toiseksi runsain pesimälaji.

Hippiäinen (*Regulus regulus*)

Alueella oli peräti 25 reviiriä (reviirikartta 5). Kuusivaltaiset metsät ovat hippiäisen tyypillisiä elinympäristöjä.

Harmaasieppo (*Muscicapa striata*)

Lajin reviirejä löydettiin yhteensä kahdeksan (reviirikartta 5). Harmaasieppo asuttaa koko maamme, ja se on pesivänä runsas monenlaisissa elinympäristöissä.

Kirjosieppo (*Ficedula hypoleuca*)

Alueella pesi 12 paria (reviirikartta 5). Kirjosieppo pesii vanhoissa tikankoloissa tai muissa luonnonkoloissa, jos ei linnunpönttöjä ole saatavilla.

Hömötiainen (*Parus montanus*)

Tutkimusalueelta löydettiin kolme elinpiiriä (reviirikartta 5). Hömötiainen kovertaa itse pesäkolonsa lahoon pötkelöön tai käyttää luonnonkoloja hyväkseen. Se on tyypillinen iäkkäiden havumetsien laji.

Töyhtötiainen (*Parus cristatus*)

Kuusi paria pesi rajauksella (reviirikartta 6). Töyhtötiainen on erityisesti iäkkäiden havumetsien pesimälaji.

Kuusitiainen (*Parus ater*)

Rajauksella oli neljä reviiriä (reviirikartta 6). Kuusitiainen on nimensä mukaisesti tyypillinen kuusikkopesijä.

Sinitiainen (*Parus caeruleus*)

Rajaukselta varmistui yhteensä viisi reviiriä (reviirikartta 5). Sinitiainen on usein kulttuurisidonnainen laji, mutta se viihtyy myös kauempana asutuksista rehevillä metsämailla, joissa on pesäkoloja tarjolla.

Talitiainen (*Parus major*)

19 paria asettui pesimään alueelle (reviirikartta 6). Talitiainen pesii kaikenlaisissa metsissä, kunhan pesäkoloja on tarjolla.

Puukiipijä (*Certhia familiaris*)

Alueella lauloin kuusi koirasta (reviirikartta 6). Puukiipijä pesii yleensä iäkkäissä kuusimetsissä, mutta sen tapaa monesti myös muilta metsämailta, kuten lehdoista.

Pikkulepinkäinen (*Lanius collurio*)

[L]

Tutkimusalueen kaakkoisosassa oli yksi pesimäpiiri (reviirikartta 7). Pikkulepinkäinen on kuivien pensaikkomaiden laji, joka viihtyy niin katajikoissa kuin hakkuuaukoillakin. Se on EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji.

Närhi (*Garrulus glandarius*)

Alueelta varmistettiin kaksi reviiriä (reviirikartta 7). Närhi pesii monenlaisissa metsissä, eikä ole erityisen vaativa elinympäristönsä suhteen.

Varis (*Corvus cornix*)

Tutkimusalueella pesi kaksi paria (reviirikartta 7). Varis pesii kaikenlaisissa elinympäristöissä, mutta on runsaampi asutuksen ja maaseudun liepeillä.

Peippo (*Fringilla coelebs*)

Alueella pesi yhteensä 52 paria (reviirikartta 7). Peippo pesii yleisesti kaikenlaisissa metsissä. Se oli tutkimusalueen runsaslukuisin pesimälaji.

Viherpeippo (*Carduelis chloris*)

Alueelle asettui pesimään kolme paria (reviirikartta 7). Viherpeippo esiintyy pääasiassa asutuksen tuntumassa ja hyvin harvalukuisena peitteisemmissä elinympäristöissä. Se on etenkin Etelä-Suomessa hyvin yleinen.

Vihervarpunen (*Carduelis spinus*)

13 paria pesi rajauksella (reviirikartta 8). Vihervarpunen on tyypillisesti kuusikoiden laji, jonka pesimäkannat vaihtelevat voimakkaasti kuusten siemensatojen mukaan.

Pikkukäpylintu (*Loxia curvirostra*)

Tutkimusalueelta varmistettiin kaksi elinpiiriä (reviirikartta 8). Pikkukäpylintu pesii tyypillisesti kuusivaltaisissa metsissä.

Punatulkku (*Pyrrhula pyrrhula*)

Alueella oli neljä reviiriä (reviirikartta 8). Punatulkku pesii kuusivaltaisissa metsissä, eikä ole missään erityisen runsas.

Keltasirkku (*Emberiza citrinella*)

Rajaukselta löydettiin yhteensä kahdeksan reviiriä (reviirikartta 8). Keltasirkku on monenlaisten viljelysmaiden laji, joka viihtyy myös hakkuuaukoilla ja tienlaiteilla.

PÄÄTELMÄT

Pyytjärven tutkimusalueen pesimälinnusto on hyvin monipuolista, mikä johtuu elinympäristöjen mosaiikkimaisuudesta ja kulttuurivaikutuksesta. Vaihtelevat luontotyypit heijastuvat linnustoon, sillä alueella on runsaasti erilaisten elinympäristöjen rajavyöhykkeitä, joita useat lajit suosivat. Tutkimusalueella pesi 363 paria, mikä tarkoittaa 234 paria neliökilometriä kohden. Metsämaiden perustiheys on yleensä 100–200 paria ja rehevissä lehdoissa se voi kohota jopa 400–600 pariin per neliökilometri. Pyytjärven lintutiheys on näin ollen hieman keskimääräistä korkeampi.

Huomionarvoisia lajeja olivat ainoastaan telkkä, sirittäjä ja pikkulepinkäinen. Telkkä on koko maassa erittäin runsaslukuinen pesimälaji, joka on Suomen erityisvastuulaji. Se pesii käytännössä kaikenlaisilla vesialueilla. Sirittäjä pesi kahden parin voimin alueella. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä (NT). Laji pesii lehtimetsävaltaisissa metsissä ja lehdoissa. Yksi pikkulepinkäispari pesi alueen kaakkoisosassa. Kyseessä on EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji, joka pesii pensaikkomailla ja hakkuualoilla. Kullekin huomionarvoille lajille on erittäin runsaasti soveliasta elinympäristöä tarjolla, eikä niitä tarvitse huomioida erityisesti.

Vaikka Pyytjärven tutkimusalueella on tavanomaista tiheämmin pesiviä pareja ja monipuolinen lajisto, ei alueelle voida kuitenkaan esittää erityisiä linnustollisesti arvokkaita alueita.

Reviirikartta 1.

Sinisorsan (1 pari), telkän (1 pr), sepelkyyhkyn (5 pr),
käen (1 pr) ja käpytikkan (3 pr) reviirit.

 Sinisorsa

 Telkkä

 Sepelkyyhky

 Käki

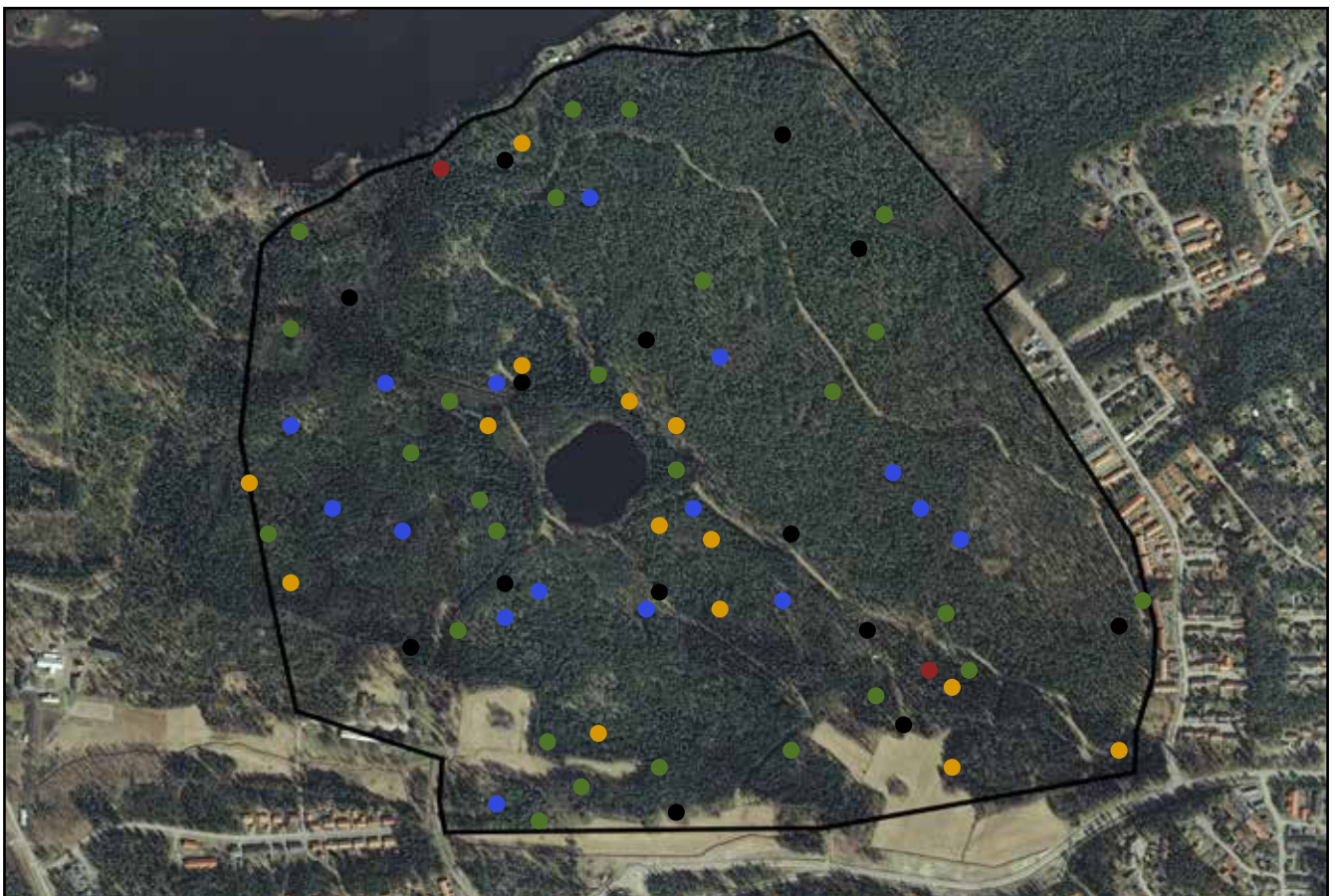
 Käpytikka

Reviirikartta 2.

Metsäkirvoisen (15 paria), peukaloisen (2 pr), rautiaisen (14 pr), punarinnan (26 pr) ja mustarastaan (14 pr) reviirit.

Metsäkirvinen	Punarinta
Peukaloinen	Mustarastas
Rautiainen	

Reviirikartta 3.

Räkättirastaan (1 pari), laulurastaan (18 pr), punakylkirastaan (10 pr), viitakerttusen (1 pr) ja hernekerttun (6 pr) reviirit.

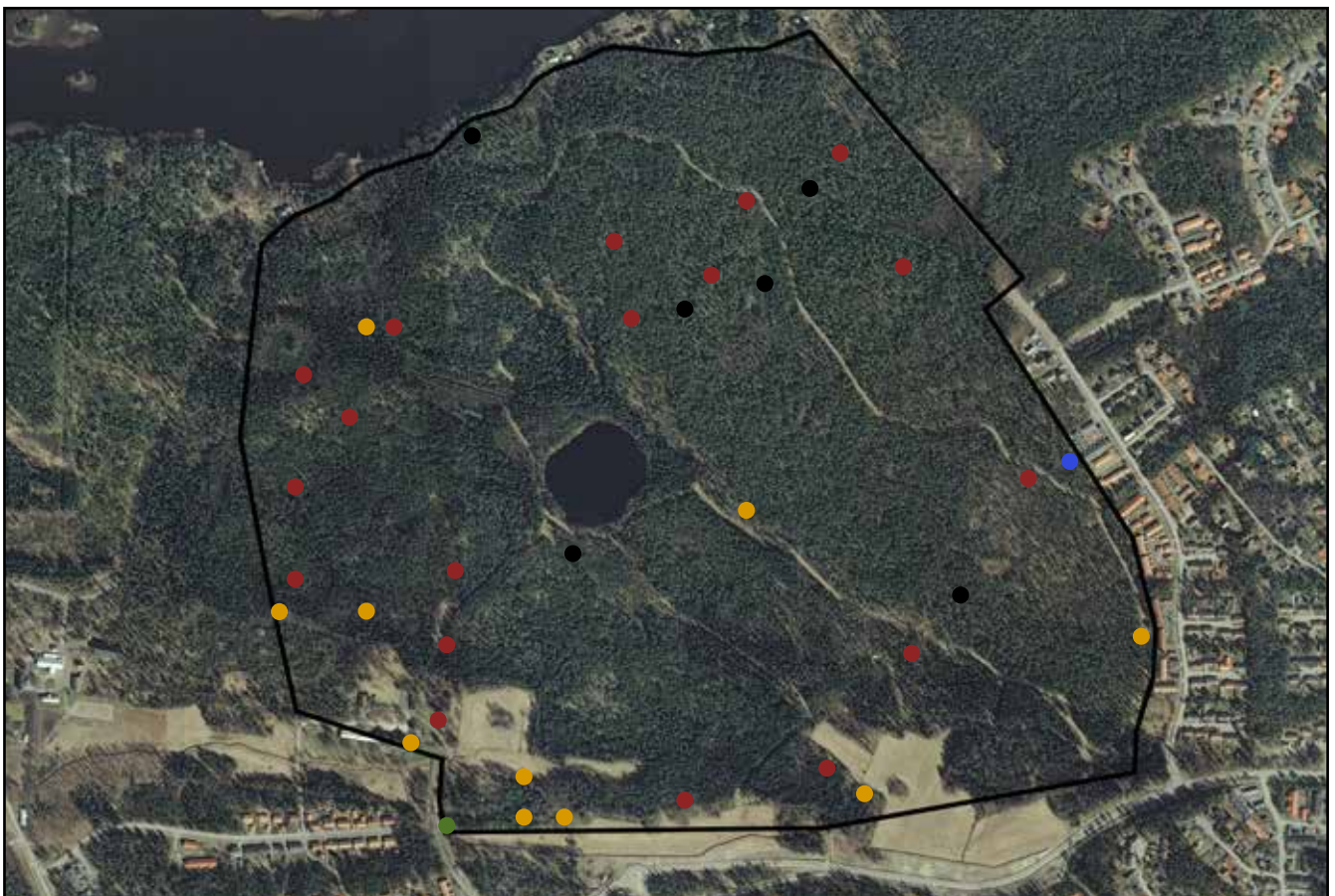
 Räkättirastas

 Laulurastas

 Punakylkirastas

 Viitakerttunen

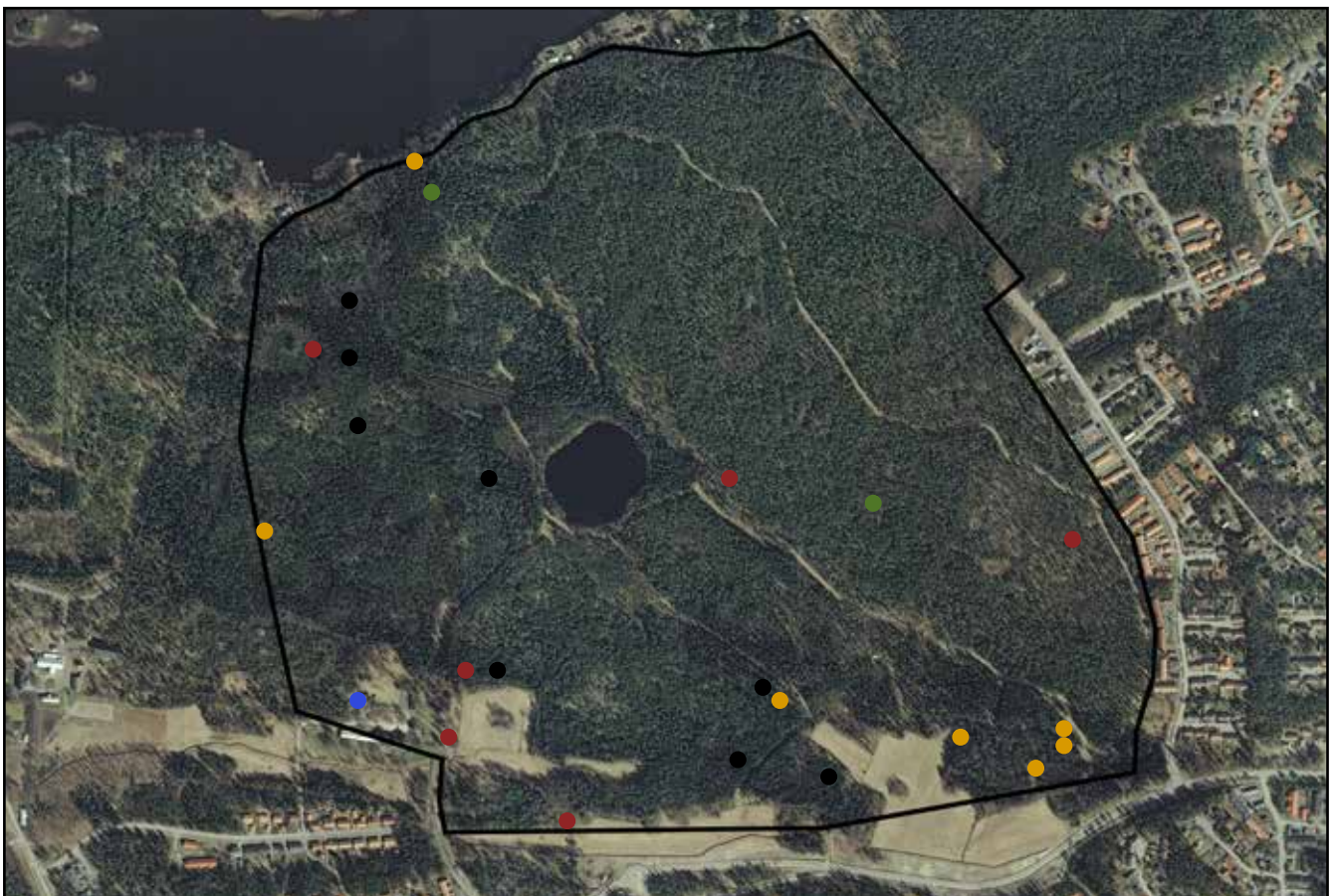
 Hernekerttu

Reviirikartta 4.

Pensaskertun (1 pari), lehtokertun (6 pr), mustapääkertun (7 pr), sirittäjän (2 pr) ja tiltaltin (8 pr) reviirit.

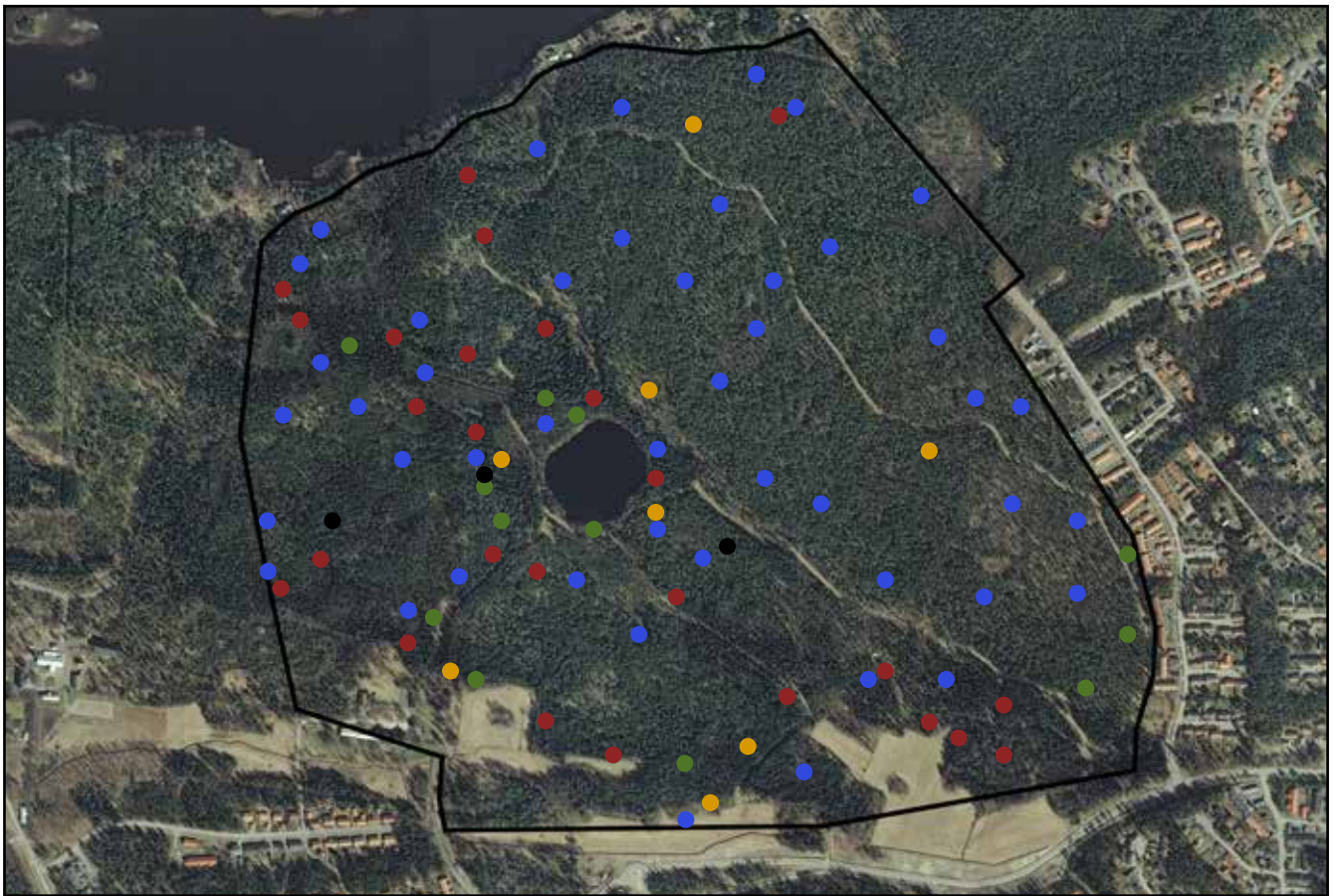
Pensaskerttu	Sirittäjä
Lehtokerttu	Tiltalti
Mustapääkerttu	

Reviirikartta 5.

Pajulinnun (46 paria), hippiäisen (25 pr), harmaasiepon (8 pr), kirjosiiepon (12 pr) ja hömötiaisen (3 pr) reviirit.

Pajulintu	Kirjosiieppo
Hippiäinen	Hömötiainen
Harmaasieppo	

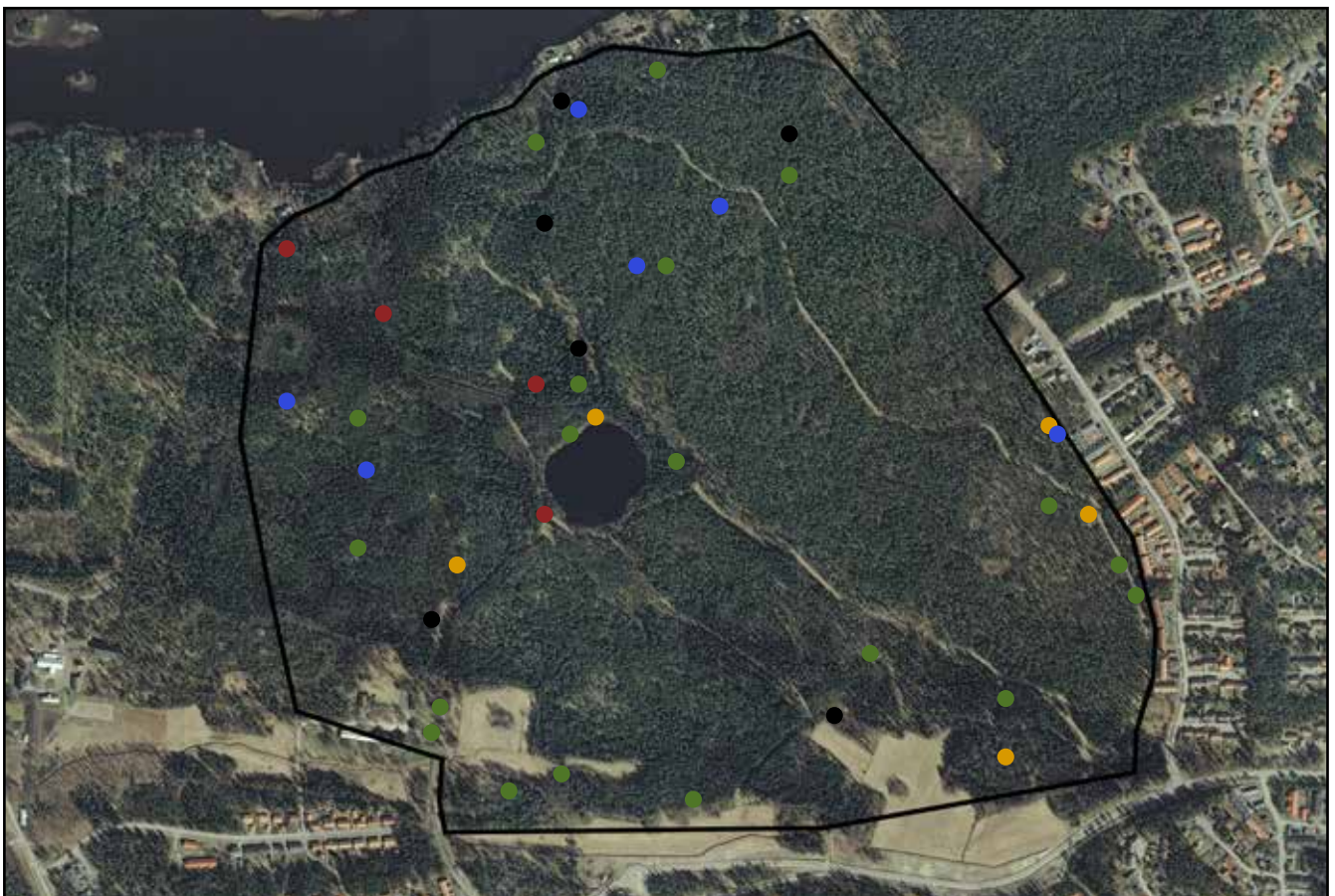

Reviirikartta 6.

Töyhtötiaisen (6 paria), kuusitiaisen (4 pr), sinitiaisen (5 pr),
talitiaisen (19 pr) ja puukiipijän (6 pr) reviirit.

- Töyhtötiainen
- Kuusitiainen
- Sinitiaisen

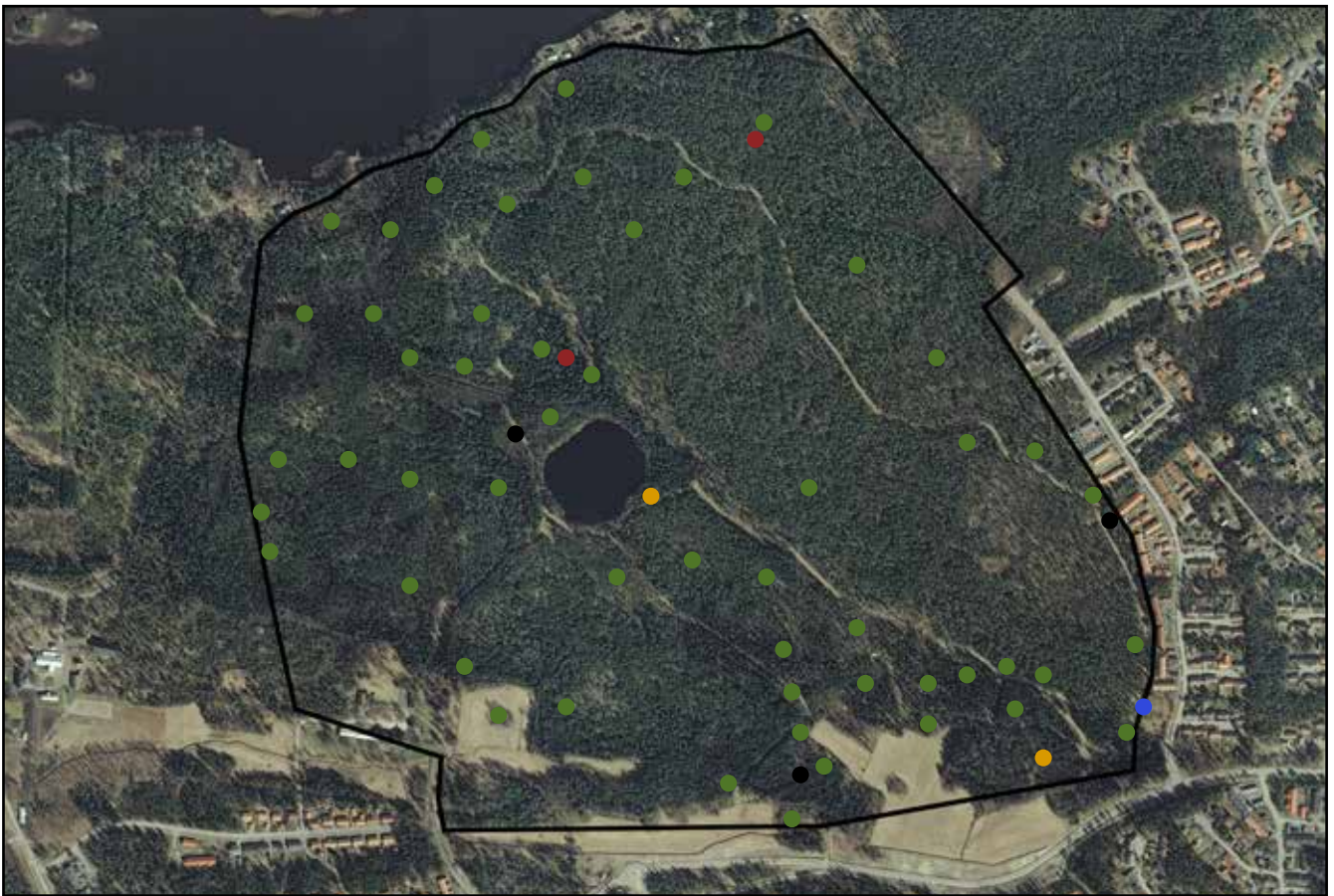
- Talitiainen
- Puukiipijä

Reviirikartta 7.

*Pikkulepinkäisen (1 pari), närhen (2 pr), variksen (2 pr),
peipon (52 pr) ja viherpeipon (3 pr) reviirit.*

Pikkulepinkäinen	Peippo
Närhi	Viherpeippo
Varis	

Reviirikartta 8.

*Vihervarpusen (13 paria), pikkukäpylinnun (2 pr),
punatulkun (4 pr) ja keltasirkun (8 pr) reviirit.*

 Vihervarpunen
 Pikkukäpylintu

 Punatulkku
 Keltasirkku

KASVILLISUUSSELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT

Pyytjärven kasvillisuus ja luontotyypit selvitettiin 23.9., 24.9., 30.9., 1.10., 7.10. ja 9.10., mutta kevätlajistoa havainnoitiin myös linnustoselvitysten yhteydessä. Aluerajaus kierrettiin järjestelmällisesti läpi, jolloin kirjattiin kaikki löydetty putkilokasvilajit, myös puutarhoista ja pihoisista villiintyneet lajit. Jokainen kuvio tyypiteltiin maastossa ja niiden rajat piirrettiin maastokartalle. Kustakin kuvioista kirjoitettiin yleisluonnehdinta ja mahdolliset lisätiedot. Selvityksessä käytetty nimistö on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukainen.

PYYTJÄRVEN KASVILLISUUDESTA

Tutkimusalue on melko monipuolinen kokonaisuus, jossa esiintyy lukuisia erilaisia luontotyyppisiä. Erityisen leimaavaa on länsipuoliskon osittain suopohjainen maasto, mikä on muuttunut ojitusten myötä erilaisiksi korpimuuttumiksi ja turvekankaiksi. Itäpuolisko on puolestaan hyvin karua ja osin kalliosta kuivaa kangasta, jossa puusto on mäntyvaltaista. Alueella on säästynyt muutama hyvin pienialainen suolaikku, mutta arvokkaita kohteita on niukasti. Kokonaisuutena kangasmetsät ja ojitetut muuttumat muodostavat mosaiikkimaisen elinympäristön. Oman lisänsä tuovat viljelysalueet, Pyytjärven vesistö sekä lounaisosan pihapiiri.

KUVIOKOHTAINEN KUVAUS

Tässä osiossa kuvataan jokaisen kasvillisuuskuvioiden (kuva 2) yleisluonnehdinta ja maankäyttösuositukset. Lisäksi tietoihin on lisätty luontotyyppien uhanalaisuusluokitus (Raunio ym. 2008). Nämä luokitukset (esimerkiksi EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut ja NT = silmälläpidettävä) on merkitty punaisella luontotyyppinimikkeen oikeaan reunaan. Mikäli kyseessä on viljelysalue tai jokin muu luontotyyppi, joka uupuu uhanalaisuusluokitukselta, käytetään pelkkää viivaa. Pyytjärven tutkimusalue on kasvillisuudeltaan niin mosaiikkimainen, että osa kuvioista on rajattu laajoiksi kokonaisuuksiksi, sillä niille pilkkominen pieniin kuvioihin ei tuo hankkeelle lisäarvoa.

1. Pihapiiri

[–]

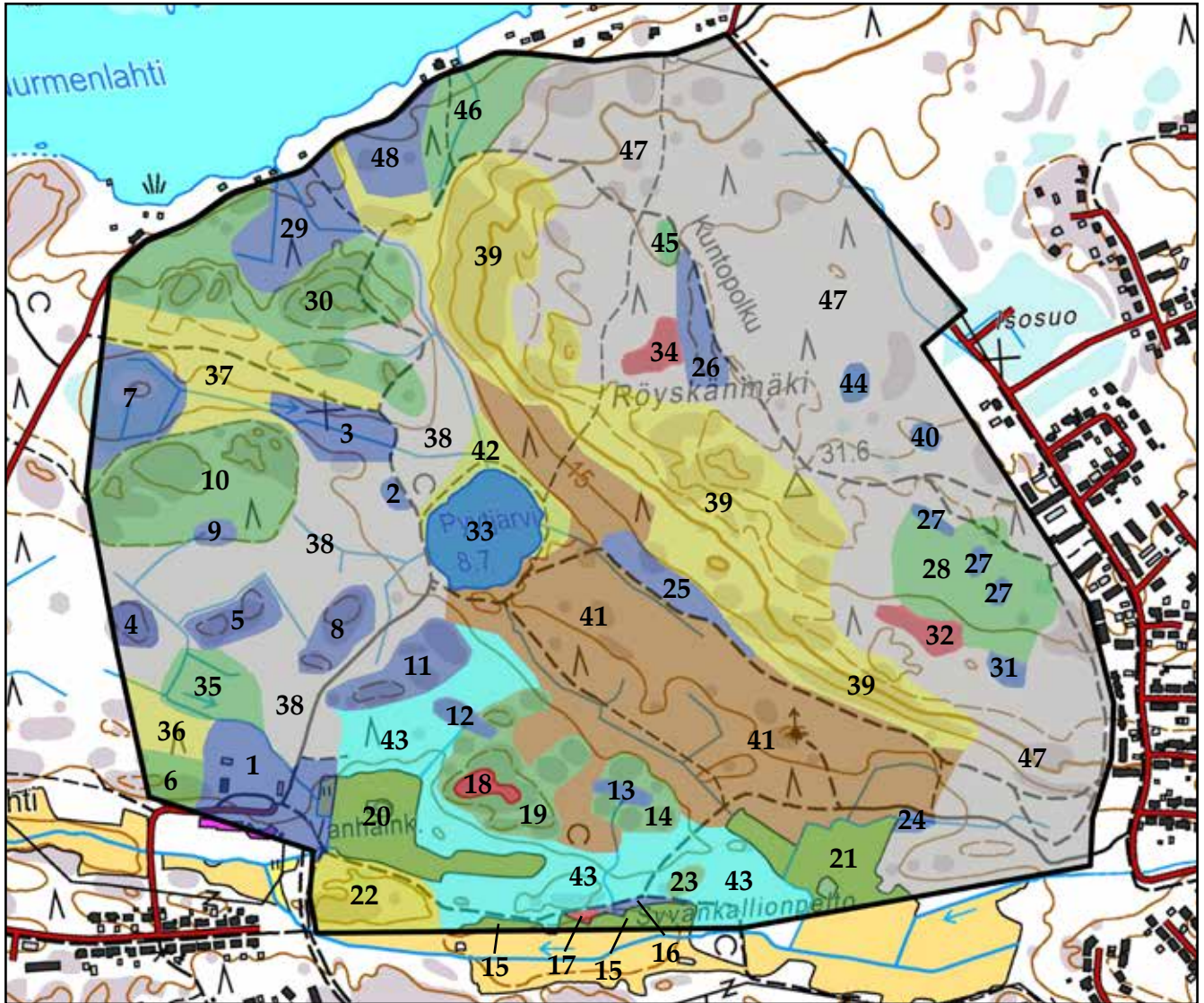
Laaja pihapiiri useine rakennuksineen. Kuviolla on runsaasti koristeistutuksia, kuten vaahteroita, tammia, ruusuja, pihasyreeniä, raparperia sekä useita muita kasveja. Rakennuksien ympärillä on nurmikenttiä ja parkkialueita. Itälaidassa on vanha peltolohko.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

2. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[–]

Mustikkatyyppin tuoreen kankaan koivikko, jossa on varsin nuorta puustoa. Pensaskerros on melko tiheä ja koostuu kuusten ja koivujen taimista. Mustikka ja puolukkaa esiintyy niukasti. Osa kuvioista on kosteapohjoista, sillä lajistossa esiintyy myös pallosaraa ja metsäälvejuurta.

Kuva 2. Pyytjärven kuviokohtaiset rajaukset (kuviokartta).

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

3. Taimikko [-]

Hyvin tiheärakenteinen taimikko, jossa kasvaa eniten kuusia ja koivuja. Puusto on pituudeltaan 5–9 metriä. Aluskasvillisuus on varsin sekavaa, sillä kuviolla kasvaa varpujen lisäksi myös monenlaisia heiniä sekä muita lajeja. Taimikon tiheyden vuoksi kasvillisuus uupuu paikoin kokonaan varjoisuuden vuoksi.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

4. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuivan kankaan männikkö, jossa on harvahkoa puustoa. Seassa esiintyy yksittäisiä kuusia. Pensaskerroksessa kasvaa yleisesti mäntyjen, koivujen ja kuusten taimia sekä pajuja. Kanerva ja puolukka edustavat runsaimpia varpuja. Kivipinnoilla on jäkäliä ja kosteissa painanteissa suopursua.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

5. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuivahkon kankaan männikkö, jossa puusto on hyvin yksipuolista. Pensaskerroksessa esiintyy vähän koivujen ja kuusten taimia. Kanerva ja puolukka ovat hyvin runsaita. Kivipinnoilla on jäkäläpeitettä, eikä ruohoja esiinny käytännössä lainkaan. Metsälauhaa kasvaa niukasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

6. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kallioinen kuivahko kangas, jossa mänty on valtapuu. Seassa kasvaa yleisesti myös koivuja sekä jokunen haapa. Kanerva ja variksenmarja ovat runsaina esiintyviä varpuja, mutta myös puolukkaa ja mustikkaa sekä juolukkaa kasvaa kuviolla. Ruohoja ei ole lainkaan, mutta kivipinnoilla on hyvin runsaasti jäkäliä. Metsälauha on tavanomainen heinä. Kuvion koillislaidalla on pieni saranevalaikku, jossa kasvaa pullosaran lisäksi muun muassa terttualpia, kurjenjalkaa ja okarahkasammalta. Neva ei ole kuitenkaan luonnontilainen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

7. Ojitettu suo

[-]

Vanha suoalue, joka on ojitettu. Kuviolla on hyvin tiheärakenteinen koivutaimikko, joka on pituudeltaan 3–8 metriä ja lähes läpipääsemätöntä. Aluskasvillisuus on sekavaa, sillä lajistoon lukeutuu muun muassa metsäalvejuuri, metsäkorte, puolukka ja mustikka. Ojituksen keskellä on pieni kangasmetsäsaareke, jossa kasvaa lähinnä mäntyjä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

8. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuivaan kankaan männikkö, jossa kasvaa nuorta puustoa. Kuviolla ei ole mainittavaa pensaskerrosta. Kanerva on runsain varpu, mutta puolukka esiintyy myös tavallisena. Ruohoja ei esiinny. Metsälauha on käytännössä ainoa heinä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

9. Mustikkakorpi (MK)

[VU]

Kuusivaltainen mustikkakorpi, jossa on sekapuina jokunen koivu. Aluskasvillisuuden tyyppilajeja ovat muun muassa mustikka, metsäkorte ja pallosara. Myös riidenliekoa sekä seinä- ja rahkasammalta esiintyy. Korpi ei ole luonnontilainen läheisten ojitusten vuoksi.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

10. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Laaja ja osittain kalliainen kuiva kangas, jossa mänty on valtapuu. Seassa kasvaa hieman kuusia, koivuja ja haapoja. Kanerva ja puolukka ovat runsaimmat varvut. Kivipinnoilla on yleisesti jäkäliä. Ruohoja on hyvin niukasti. Kuviolla on vähäisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa ja mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

11. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Mosaiikkimainen ja osittain kalliainen kuivahko kangas, jossa valtapuusto koostuu melko nuoresta männiköstä. Laitavyöhykkeillä kasvaa hieman kuusia ja koivuja. Pensaskerroksessa esiintyy lähinnä mäntyjen ja kuusten taimia sekä katajia. Kanerva ja puolukka ovat tyyppillisiä varpuja, mutta kivipinnoilla on laajoja jäkäläpeitteitä. Ruohoja ei juuri esiinny, mutta heinistä tavataan vähäisesti metsälauhaa ja lampaannataa. Kuvion reunoilla on vähän kangasrämettä (KgR).

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

12. Mustikkakorpi muuttuma

[-]

Kuusivaltainen mustikkakorpi (MK), joka on ojitettu ja muutostilassa. Sekapuina esiintyy vähäisesti koivuja. Pensaskerroksessa on koivujen ja kuusten taimia. Tyyppilajeja edustavat mustikka, korpikarhunsammal, riidenlieko ja rahkasammalet.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

13. Muuttuma

[-]

Pienialainen muuttuma, jossa kasvaa mäntyjen lisäksi nuoria koivuja, jokunen kuusi sekä pajuja. Kuviolla on mättäisyyttä. Suolajistoa edustavat suopursu, tupasvilla ja rahkasammalet. Kangasmetsien lajistoa ovat puolestaan mustikka ja puolukka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

14. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kallioinen tuore kangas, jossa kasvaa mäntyjä ja kuusia. Pensaskerroksessa on kuusten, mäntyjen ja koivujen taimia kohtalaisesti. Mustikka on erittäin runsas, mutta seassa on myös puolukkaa. Kivipinnoilla on jäkäläpeitettä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

15. Pelto

[-]

Kaksiosainen peltolohko, joka oli niitetty ennen inventointia. Kasvillisuus koostuu lähes yksinomaan apiloista, mutta seassa on yleisesti myös siankärsämöä, pelto-orvokkia ja syysmaitiaisia sekä useita muita lajeja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

16. Kulttuurivaikutteinen lehtimetsä

[-]

Lehtimetsä, jossa on selvää kulttuurivaikutusta. Puustossa esiintyy koivuja, haapoja ja raitoja. Pensaskerroksessa on kuusten ja lehtipuiden taimia. Aluskasvillisuus on monipuolista, mutta tyyppilajistoa edustavat lillukka, ahomatara, kultapiisku, mesiangervo ja useat heinälajit. Kuviolla on lehdon piirteitä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

17. Nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva lehto

[VU]

Hyvin pienialainen kuiva lehto, jossa puusto koostuu lähinnä haavoista ja koivuista. Kuviolla on myös katajia. Tyyppilajeja ovat lillukka, ahomatara, metsäapila, kultapiisku, metsäorvokki, karhunputki ja särmäkuisma.

Maankäyttösuositus: kuiva lehto on metsälain 10 §:n mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät lehtolaikut), joka on säilytettävä ennallaan. Maankäyttösuosituksen ovat metsälain mukaiset. Kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

18. Kalliomännikkö ja kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kalliomännikkö, joka on hyvin karu. Kuviolla esiintyy myös kilpikaarnaisia ja lakkapäisiä mäntyjä. Pensaskerros on hyvin niukka, koostuen lähinnä mäntyjen taimista. Kanerva on tyyppinen varpu. Kallioinnoilla on jäkälä- ja sammalpeitettä.

Maankäyttösuositus: kalliomännikkö on metsälain 10 §:n mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (jouto- ja kitumaat), joka on säilytettävä ennallaan. Maankäyttösuosituksen ovat metsälain mukaiset. Kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

19. Kalliomännikkö ja kanervatyypin (CT) kuiva kangas [NT]

Kuiva kangas, joka on suurelta osin kalliainen. Puusto on mäntyvaltaista, mutta reunavyöhykkeillä on myös kuusia. Pensaskerros on hyvin niukka. Tavanomaisia varpuja ovat kanerva ja puolukka sekä reuna-alueilla myös mustikka. Myös variksenmarjaa ja metsälauhaa esiintyy kuviolla. Kivi- ja kalliopinnoilla on yleisesti jäkäliä ja sammalia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

20. Pelto [-]

Peltolohko, jossa kasvillisuus koostuu suurimmaksi osaksi apiloista. Myös peltosauniota, peltorvokkia, peltohatikka ja useita muita rikkalajeja esiintyy kuviolla. Pellon keskellä on pieni lehtipuusaareke.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

21. Pelto [-]

Peltoalue, jossa on hyvin runsaasti apiloita. Muita tyyppilajeja edustavat muun muassa peltosaunio sekä reunavyöhykkeillä rönsyleinikki ja nokkonen. Kuviolla on yli 20 muuta rikkalajia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

22. Kanervatyypin (CT) kuiva ja mustikkatyypin (MT) tuore kangas [NT]

Kaakkoisreunalta kanervatyypin kuivaa kangasta, joka on kalliainen. Mänty on valtapuu, mutta seassa on myös jokunen koivu. Kanerva on selvästi runsain varpu ja kasvillisuus muilta osin hyvin niukkaa. Suurin osa kuviosta on tuoretta kangasta, jossa on kuusten lisäksi myös mäntyjä. Perusruohoja ovat metsätähti ja oravanmarja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

23. Mustikkakorpuuuttuma [-]

Kuusivaltainen korpilaikku, joka on ollut ilmeisesti mustikkakorpea (MK), mutta luonnontila on muuttunut ojituksen vuoksi. Kuviolla on mättäisyyttä ja puustoon lukeutuu myös koivuja sekä harmaa- ja tervaleppiä. Korvessa kasvaa muun muassa metsälvejuurta ja rahkasammalia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

24. Muuttuma [-]

Pieni muuttuma, jossa on syvä ojalinja. Puusto on kuusivaltaista, mutta seassa on hieman myös koivuja ja harmaaleppiä. Kasvillisuus on varsin sekavaa, sillä kuviolla kasvaa muun muassa käenkaalta, peltokortetta, metsälvejuurta ja useita kangasmetsälajeja. Osa kuviosta on käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

25. Taimikko

[–]

Vanha hakkuuala, jossa kasvaa 6–12 metriä korkeaa taimikkoa, joka muodostuu männyistä, kuusista ja koivuista. Kuviolla on myös jokunen jättömänty. Varpuja esiintyy edelleen, mutta aluskasvillisuus on paikoin heinittynyt.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

26. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuivan kankaan männikkö, jossa puuston ikärakenne on varsin nuori. Puut ovat 6–10 metriä korkeita ja tiheästi. Seassa on myös koivuja. Kanerva on hyvin runsaana esiintyvä varpu, mutta ruohoja ei esiinny mainittavasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

27. Kosteaa painanne

[–]

Kolmeosainen kostea painanne, jota ei voida tyyppitellä tarkasti. Kuviot ovat mättäisiä. Välipinoilla esiintyy muun muassa saroja, pajuja ja rahkasammalia sekä mättäillä varpujen seassa pallosaraa. Läntisimmällä kuviolla on vähäisesti terttualpia ja kurjenjalkaa sekä kastikoita.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

28. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Laaja harvennettu kuiva kangas, jossa puusto on mäntyvaltaista. Kuviolla on myös hieman hakkuualaa. Sekapuuna kasvaa koivuja ja haapoja. Kuviolla on paikoin tiheähköä mänty-koivutaimikkoa sekä pajuja. Kanerva on tyyppillinen varpu. Kangas on osittain heinittynyt. Osa kuviosta on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

29. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas ja muuttuma

[–]

Tuore kangas, jossa puusto on kuusivaltaista. Sekapuuna kasvaa myös mäntyjä. Pensaskerrossa on yleisesti kuusten, koivujen ja pihlajien taimia. Mustikka on hyvin runsas kenttäkerroksessa, samoin oravanmarja ja metsätähti. Osa kuviosta on käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta ja osa ojitusten myötä syntyneitä muuttumaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

30. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Laaja ja mosaiikkimainen kuiva kangas, jonka puusto on mäntyvaltaista. Sekapuina kasvaa vähäisesti kuusia, koivuja ja haapoja. Pensaskerros vaihtelee hieman, mutta kokonaisuutena se on niukka, koostuen havu- ja lehtipuiden taimista. Kanerva on tyypillinen varpu, mutta kuviolla esiintyy myös yleisesti puolukkaa ja mustikka. Kivipinnoilla on jäkäläpeitettä. Osa kuviosta on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa ja mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

31. Varsinainen sararäme (VSR)

[VU]

Pieni rämelaiakku, jonka reunavyöhykkeillä on havupuuvaltaisia kangasmetsiä, jotka on harvennettu. Suon puusto koostuu lähinnä koivuista ja männyistä. Pensaskerrossa on virpapa-juja. Välipintojen tyyppilaji on jouhisara. Kuvio voidaan tyyppitellä lähinnä sararämeeksi.

Maankäyttösuositus: sararäme on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut, mutta se ei ole edustava ja läheiset metsätyöt ovat vaikuttaneet suon pienilmastoon. Kuviolla ei ole näin ollen erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

32. Avosuo

[-]

Ruoikoitunut avosuo, jossa kasvaa järviruokojen lisäksi muun muassa saroja ja kurjenjalkaa. Erityisesti jokapaikansara ja jouhisara ovat runsaita. Pohjalla kasvaa melko runsaasti okarahkasammalta. Mättäillä esiintyy pienten mäntyjen lisäksi karpaloa. Reunavyöhykkeillä on mäntyjen lisäksi tervaleppiä ja koivuja.

Maankäyttösuositus: kuvio on ilmeisesti ollut aikoinaan sararämettä ja saranevaa, mutta se on ruoikoitunut, eikä sitä voida tyyppitellä kunnolla. Siitä huolimatta suolaikku suositetaan säilyttävän luonnontilassa, sillä se lisää monimuotoisuutta.

33. Pieni järvi

[-]

Pienikokoinen ja melko karu järvi, jossa esiintyy niukasti vesikasvillisuutta, kuten ulpukkaa ja uistinvitaa. Järveltä ei kuitenkaan tehty erityistä vesikasvillisuusinventointia. Rantavyöhykkeillä kasvaa paikoin järviruokkoja sekä rantakasvillisuutta, kuten terttualpia, vehkaa ja rantaalpia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

34. Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Rämealue, jossa jouhisara peittää lähes 90 prosenttia kasvillisuudesta. Mättäillä kasvaa mäntyjä ja koivuja. Kuviolla esiintyy myös vähäisesti kurjenjalkaa, pullosaraa ja terttualpia sekä rahkasammalia. Suo on mosaiikkimainen ja saranevan lisäksi alueella on myös varsinaista sararämettä (VSR) sekä reunavyöhykkeillä myös kangasarämettä (KgR). Kuviolla on myös vähäisesti korven piirteitä.

Maankäyttösuositus: saraneva on uhanalaisuusluokituksestaan vaarantunut, joten se suositetaan säilytettävän ennallaan siten, että vesitalous ja pienilmasto ei muutu.

35. Kangasrämemuuttuma (KgR) [-]

Kangasrämeeksi tulkittava alue, jossa puusto on mänty- ja kuusivaltaista. Pensaskerroksessa on lehtipuiden taimia ja virpapajua. Puolukka on hyvin runsas, mutta myös suopursu ja juolukka ovat paikoin tavallisia. Mustikka on melko yleinen, samoin kuin seinäsammal ja pallosara sekä rahkasammalet. Osa kuviosta voidaan tulkita puolukkakorveksi ja osa kangaskorveksi, mutta ojitusten vuoksi kyseessä on kuitenkin muuttuma.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

36. Taimikko [-]

Mäntyvaltainen taimikko, jossa puuston pituus on 3–8 metriä. Seassa on myös yleisesti koivuja. Kuviolla on muutama jättömänty. Pensaskerroksessa on myös pajuja. Tavanomaisia lajeja ovat mustikka ja kanerva sekä kosteilla paikoilla myös suopursu ja juolukka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

37. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas [NT]

Tuoreen kankaan kuusikko, jossa on yleisesti sekapuina koivuja ja haapoja. Pensaskerroksessa esiintyy lähinnä kuusten taimia. Mustikka on selvästi runsain varpu, mutta myös puolukkaa kasvaa kuviolla. Tyypillisiä ruohoja edustavat oravanmarja ja metsätähti. Osa kuviosta on käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

38. Mustikkaturvekangas (Mtkg) ja muuttuma [-]

Laaja ja hyvin mosaiikkimainen turvekankaiden, muuttumien ja mustikkatyypin (MT) tuoreiden kankaiden kokonaisuus, joka on puustoltaan kuusivaltaista. Seassa on myös muun muassa koivuja, mäntyjä ja leppiä. Kasvillisuus on melko monipuolista, sillä alue on ollut aikoinaan osittain mustikkakorpea, joka on ojitettu. Kuivattavan vaikutuksen myötä on syntynyt muun muassa mustikkaturvekangasta. Kasvilajistoon lukeutuu kangasmetsien varpujen lisäksi myös suovarpuja, kuten suopursua ja juolukkaa. Tavanomaisia ruohoja ovat metsätähti ja oravanmarja, paikoin myös käenkaali. Pallosara on lähes kaikkialla tavanomainen laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

39. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Hyvin laaja kuiva kangas, joka on monin paikoin kalliainen. Puusto on mäntyvaltaista, mutta myös koivuja, kuusia ja haapoja esiintyy hieman seassa. Suurin osa kuviosta on kuitenkin hyvin yksipuolista. Pensaskerroksessa esiintyy lähinnä lehti- ja havupuiden taimia. Kallio-osuuksilla on lähes yksinomaan mäntyjen taimia. Kanerva on hyvin runsas varpu, mutta myös puolukkaa tavataan melko yleisesti. Pienissä kosteissa painanteissa on suovarpuja, kuten suopursua ja juolukkaa. Ruohoja on kokonaisuutena niukasti. Alueella on myös vähäisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa ja mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

40. Kosteä painanne

[-]

Pieni suopainanne, jossa kasvaa jouhisaraa, okarahkasammalta ja järviruokoa sekä vähän kurjenjalkaa. Mättäillä ja reunavyöhykkeillä esiintyy suopursua. Laiteilla on myös virpapajua. Suota ei voida tyypitellä kunnolla, mutta sitä ympäröi hyvin kapea kangasrämevyö (KgR).

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

41. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Hyvin laaja ja mosaiikkimainen kangasmetsäalue, josta iso osa on tuoretta kangasta. Suuri osa on myös kanervatyypin (CT) kuivaa kangas. Puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta on melko vähän. Puuston koostumus vaihtelee, mutta mäntyjä on eniten. Myös kuusia, koivuja ja haapoja esiintyy. Pensaskerroksessa tavataan muun muassa mäntyjen, kuusten ja koivujen taimia sekä katajia. Mustikka ja kanerva vuorottelevat runsaimpana varpuna, mutta myös puolukkaa kasvaa yleisesti. Ruohoja on melko niukasti, joskin tuoreen kankaan puolella metsätähti ja oravanmarja ovat tyypillisiä lajeja. Kuivalla kankaalla kangasmaitikka on monin paikoin ainoa ruoho.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

42. Muuttuma

[-]

Aikoinaan järven rantaan muodostunut suovyöhyke, joka on muuttunut ojitusten vuoksi. Länssiosassa on mäntyvaltaista isovarpuräme- ja kangasrämemuuttumaa sekä pohjois- ja itäosassa kuusivaltaista korpimuuttumaa. Alue on luultavasti ollut ainakin osittain mustikkakorpea. Aluskasvillisuus vaihtelee melko voimakkaasti, sillä rämemuuttumaa hallitsevat suovarvut, kuten suopursu ja juolukka. Korpimuuttumalla tavataan sen sijaan kangaslajien lisäksi muun muassa metsälvejuurta ja pallosaraa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

43. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Laaja ja melko mosaiikkimainen kuivahko kangas, jossa mänty on valtapuu. Myös kuusia esiintyy yleisesti, samoin koivuja ja haapoja sekapuina. Pensaskerroksessa tavataan lähinnä havu- ja lehtipuiden taimia sekä katajia. Kanerva on runsaslukuisin varpu, mutta myös puolukkaa ja mustikkaa tavataan. Ruohoja on melko vähän, samoin heiniä, joista tavallisimpia ovat metsälauha ja kevätpiippo. Osa kuviosta on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta. Alueella on myös hyvin pienimuotoisesti muita luontotyyppisiä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

44. Varsinainen sararäme (VSR)

[VU]

Pienialainen suolaikku männikköalueella. Kuviolla on mättäisyyttä ja välipinnoilla esiintyy hyvin runsaasti jouhisaraa sekä okarahkasammalta. Myös pullosaraa sekä vähäisesti raatetta kasvaa alueella. Suo voidaan tulkita lähinnä sararämeeksi, jonka laiteilla on kangasrämettä (KgR). Reunojen tyyppilajeja ovat mäntyjen lisäksi pajut ja juolukka. Suolaikku ei ole erityisen edustava kohde.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

45. Varsinainen sararäme (VSR)

[VU]

Pieni rämealue, jossa on mättäisyyttä. Mättäiden lajeja ovat muun muassa mänty, harmaaleppä ja virpapaju. Välipinnoilla esiintyy runsaasti jouhisaraa ja okarahkasammalta sekä järviruokoa. Suo voidaan tulkita sararämeeksi, mutta se ei ole edustava. Reunavyöhykkeillä on kapeasti kangasrämettä (KgR).

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

46. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Varsin rehevä tuore kangas, jossa puusto on kuusivaltaista. Seassa on hieman myös lehtipuita. Pensaskerroksessa tavataan lähinnä kuusten ja pihlajien taimia. Mustikka on peittävin kenttäkerroksen laji. Ruohoista kuviolla esiintyy mainittavasti metsätähteä ja oravanmarjaa. Ojanlaitteilla kasvaa myös metsäalvejuurta ja metsäimarretta. Osa kuviosta on käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, sillä käenkaali on paikoin hyvin runsas.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

47. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Hyvin laaja ja melko yksipuolinen kuiva kangas, jossa mänty on valtapuu. Puuston ikärakenne vaihtelee hieman alueittain. Sekapuina on lähinnä kuusia, koivuja ja haapoja. Pensaskerros on monin paikoin niukkaa, sillä sitä hallitsevat harvassa kasvavat männyt. Puiden taimia kasvaa osassa kuviota hieman tiheämmin. Kanerva on käytännössä kaikkialla runsain varpu, mutta myös puolukkaa, mustikkaa ja variksenmarjaa esiintyy. Ruohoista tyyppillisiä ovat kangasmaitikka sekä harvassa kasvava metsätähti. Osa laajasta kuviosta on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa ja mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

48. Hakkuuala / taimikko

[–]

Hakkuuala, jossa kasvaa havupuu- ja koivuvaltaista taimikkoa. Kuviolle on jätetty kohtalaisesti jättöpuita. Aluskasvillisuudessa tavataan varpujen lisäksi runsaasti heiniä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

PÄÄTELMÄT

Pyytjärven tutkimusalue on varsin monipuolinen, sillä länsiosaa hallitsevat erilaiset korpi-muuttumat ja muilta osin kuivia kankaita on hyvin runsaasti. Kangasmetsät ovat mosaiikkimaisia ja erityisesti kuivien ja tuoreiden kankaiden laikut ovat paikoin erittäin pieniä.

Alueella on neljä huomionarvoista kasvillisuuskohdetta, jotka suositetaan säilytettävän ennallaan. Niistä yksi on metsälain mukainen kuiva lehto, yksi metsälain mukainen kallioalue sekä kaksi muuta pienialaisia soita. Muilta osin maankäytölle ei ole esteitä.

Rajaukselta löydettiin 234 putkilokasvia (taulukko 2), mikä on kohtalainen pinta-alaan nähden. Havaituista putkilokasveista yksikään ei lukeudu valtakunnalliseen tai alueelliseen uhanalaisuusluokitukseen.

Taulukko 2. Pyytjärven selvitysalueella esiintyvät putkilokasvilajit aakkosjärjestyksessä. Tähdellä merkityt ovat puutarhakarkulaisia tai viljelysäanteitä.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahojäkkärä	<i>Gnaphalium sylvaticum</i>	Jouhisara	<i>Carex lasiocarpa</i>
Ahokeltano	<i>Hieracium (sektio) vulgata</i>	Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Juolukka	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Ahopaju	<i>Salix starkeana</i>	Jänönsara	<i>Carex ovalis</i>
Ahopukinjuuri	<i>Pimpinella saxifraga</i>	Järvikorte	<i>Equisetum fluviatile</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Järviruoko	<i>Phragmites australis</i>
Aitaorapihlaja *	<i>Crataegus flabellata</i> var. <i>grayana</i>	Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Kaitapihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>neglectum</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Kalliokielo	<i>Polygonatum odoratum</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Kalliovillakko	<i>Senecio sylvaticus</i>
Eteläntuoksusimake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>
Euroopanlehtikuusi *	<i>Larix decidua</i>	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Halava	<i>Salix pentandra</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Hanhenpaju	<i>Salix repens</i>	Kaura *	<i>Avena sativa</i>
Hapankirsikka *	<i>Prunus cerasus</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Keltakurjenmiekkä	<i>Iris pseudocorus</i>
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Keltalieko	<i>Diphasiastrum complanatum</i>
Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	Keräpäävihvilä	<i>Juncus conglomeratus</i>
Heinätahtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Herttavuorenkilpi *	<i>Bergenia cordifolia</i>	Keto-orvokki	<i>Viola tricolor</i>
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Kevätlinnunherne	<i>Lathyrus vernus</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Kevättaskuruoho	<i>Thlaspi caerulescens</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Idänukonputki	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>sibericum</i>	Kiiltotuhkapensas *	<i>Cotoneaster lucidus</i>
Imeläkirsikka *	<i>Prunus avium</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Isoalvejuuri	<i>Dryopteris expansa</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Isomaksaruoho	<i>Hylotelephium telephium</i>	Koiranheinä	<i>Dactylis clomerata</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Isopihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>aviculare</i>	Komealupiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Isotalvikki	<i>Pyrola rotundifolia</i>	Konnanvihvilä	<i>Juncus bufonius</i>
Isotuomipihlaja *	<i>Amelanchier spicata</i>	Korpi-imarre	<i>Phegopteris connectilis</i>
Isovesitähti	<i>Callitriche cophocarpa</i>	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Korpipaatsama	<i>Franfula alnus</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>	Metsävaahtera	<i>Acer platanoides</i>
Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>	Metsävirna	<i>Vicia sylvatica</i>
Kurtturuusu *	<i>Rosa rugosa</i>	Monitahoisohra *	<i>Hordeum vulgare</i> var. <i>vulgare</i>
Kyläkarhiainen	<i>Carduus crispus</i>	Morsiusangervo *	<i>Spiraea x arguta</i>
Kyläkellukka	<i>Geum urbanum</i>	Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>
Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>	Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>
Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>	Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>
Lamparevesikuusi	<i>Hippuris vulgaris</i>	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>
Lehtoakileija *	<i>Aquilegia vulgaris</i>	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>
Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>	Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>
Lehtotesma	<i>Milium effusum</i>	Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>
Lehtovirmajuuri	<i>Valeriana sambucifolia</i>	Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>	Nurminata	<i>Festuca pratensis</i>
Luhtalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>	Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>
Luhtamatara	<i>Galium uliginosum</i>	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>
Luhtasuoputki	<i>Peucedanum palustre</i>	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>
Luhtavuohenokka	<i>Scutellaria galericulata</i>	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>
Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>
Lännenpunaherukka *	<i>Ribes rubrum</i>	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>
Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>
Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>
Mesimarja	<i>Rubus arcticus</i>	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Orvontädyke	<i>Veronica serpyllifolia</i>
Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>	Otavalvatti	<i>Sonchus asper</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Paimenmatara	<i>Galium album</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Pallosara	<i>Carex globularis</i>
Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Peltohanhikki	<i>Potentilla norvegica</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Peltokanankaali	<i>Barbarea vulgaris</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>
Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Peltolemmikki	<i>Myosotis arvensis</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Peltoamatara	<i>Galium spurium</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>
Metsätammi *	<i>Quercus robur</i>	Pelto-orvokki	<i>Viola arvensis</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>
Metsätähtimö	<i>Stellaria longifolia</i>	Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
<i>Peltovalvatti</i>	<i>Sonchus arvensis</i>	<i>Savijäkkärä</i>	<i>Gnaphalium uliginosum</i>
<i>Peltovillakko</i>	<i>Senecio vulgaris</i>	<i>Seittitakiainen</i>	<i>Arctium tomentosum</i>
<i>Pietaryrtti</i>	<i>Tanacetum vulgare</i>	<i>Siankärsämö</i>	<i>Achillea millefolium</i>
<i>Piharatamo</i>	<i>Plantago major</i>	<i>Sianpuolukka</i>	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>
<i>Pihasaunio</i>	<i>Matricaria suaveolens</i>	<i>Sinivuokko</i>	<i>Hepatica nobilis</i>
<i>Pihatähtimö</i>	<i>Stellaria media</i>	<i>Soreahiirenporras</i>	<i>Athyrium filix-femina</i>
<i>Pihasyreeni</i> *	<i>Syringa vulgaris</i>	<i>Sormisara</i>	<i>Carex digitata</i>
<i>Pikkukäenrieska</i>	<i>Gagea minima</i>	<i>Sudenmarja</i>	<i>Paris quadrifolia</i>
<i>Pikkulimaska</i>	<i>Lemna minor</i>	<i>Suo-ohdake</i>	<i>Cirsium palustre</i>
<i>Pikkutalvikki</i>	<i>Pyrola minor</i>	<i>Suo-orvokki</i>	<i>Viola palustris</i>
<i>Pimpinellaruusu</i> *	<i>Rosa pimpinellifolia</i>	<i>Syyläjuuri</i>	<i>Scrophularia nodosa</i>
<i>Pohjanjauhosavikka</i>	<i>Chenopodium suecicum</i>	<i>Syysmaittainen</i>	<i>Leontodon autumnalis</i>
<i>Pohjankallioimarre</i>	<i>Polypodium vulgare</i>	<i>Särmäkuisma</i>	<i>Hypericum maculatum</i>
<i>Poimulehti</i>	<i>Alchemilla sp.</i>	<i>Tahmavillakko</i>	<i>Senecio viscosus</i>
<i>Pujo</i>	<i>Artemisia vulgaris</i>	<i>Taikinamarja</i>	<i>Ribes alpinum</i>
<i>Pullosara</i>	<i>Carex rostrata</i>	<i>Tarhaomenapuu</i> *	<i>Malus domestica</i>
<i>Puna-ailakki</i>	<i>Silene dioica</i>	<i>Terijoensalava</i> *	<i>Salix fragilis</i> 'bullata'
<i>Puna-apila</i>	<i>Trifolium pratense</i>	<i>Terttualpi</i>	<i>Lysimachia thyrsoiflora</i>
<i>Punanata</i>	<i>Festuca rubra</i>	<i>Terttuselja</i> *	<i>Sambucus racemosa</i>
<i>Puolukka</i>	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	<i>Tervaleppä</i>	<i>Alnus glutinosa</i>
<i>Päivöänkakkara</i>	<i>Leucanthemum vulgare</i>	<i>Tuhkapaju</i>	<i>Salix cinerea</i>
<i>Raate</i>	<i>Menyanthes trifoliata</i>	<i>Tummarantaviihvilä</i>	<i>Juncus alpinoarticulatus</i> ssp. <i>alpinoarticulatus</i>
<i>Raita</i>	<i>Salix caprea</i>	<i>Tuoksuvatukka</i> *	<i>Rubus odoratus</i>
<i>Ranta-alpi</i>	<i>Lysimachia vulgaris</i>	<i>Tuomi</i>	<i>Prunus padus</i>
<i>Rantakukka</i>	<i>Lythrum salicaria</i>	<i>Tupasvilla</i>	<i>Eriophorum vaginatum</i>
<i>Rantamatara</i>	<i>Galium palustre</i>	<i>Ukontatar</i>	<i>Persicaria lapathifolia</i>
<i>Ratamosarpio</i>	<i>Alisma plantago-aquatica</i>	<i>Ulpukka</i>	<i>Nuphar lutea</i>
<i>Rauduskoivu</i>	<i>Betula pendula</i>	<i>Vaalea-amerikanhorsma</i>	<i>Epilobium ciliatum</i>
<i>Rentohaarikko</i>	<i>Sagina procumbens</i>	<i>Vadelma</i>	<i>Rubus idaeus</i>
<i>Rentukka</i>	<i>Caltha palustris</i>	<i>Valkoapila</i>	<i>Trifolium repens</i>
<i>Riidenlieko</i>	<i>Lycopodium annotinum</i>	<i>Valkovuokko</i>	<i>Anemone nemorosa</i>
<i>Rohtoraunioyrtti</i> *	<i>Symphytum officinale</i>	<i>Vanamo</i>	<i>Linnaea borealis</i>
<i>Rohtotädyke</i>	<i>Veronica officinalis</i>	<i>Variksenmarja</i>	<i>Empetrum nigrum</i>
<i>Rätvänä</i>	<i>Potentilla erecta</i>	<i>Vehka</i>	<i>Calla palustris</i>
<i>Rönsyleinikki</i>	<i>Ranunculus repens</i>	<i>Viiltosara</i>	<i>Carex acuta</i>
<i>Röyhyvihvilä</i>	<i>Juncus effusus</i>	<i>Viitakastikka</i>	<i>Calamagrostis canescens</i>
<i>Salokeltano</i>	<i>Hieracium (sektio) hieracium</i>	<i>Virpapaju</i>	<i>Salix aurita</i>
<i>Sananjalka</i>	<i>Pteridium aquilinum</i>	<i>Voikukka</i>	<i>Taraxacum sp.</i>
<i>Sarjakeltano</i>	<i>Hieracium umbellatum</i>	<i>Vuohenputki</i>	<i>Aegopodium podagraria</i>
<i>Yhteensä</i>			<i>234 lajia</i>

KIRJALLISUUS

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Jakobsson, N. (toim.) 2008:

Ympäristön- ja luonnonsuojelu 2008. Lakikokoelmat. Edita Publishing Oy. Helsinki.

Jokinen, A., Nygren, N., Haila, Y. & Schrader, M. 2007:

Yhteiselo liito-oravan kanssa. Liito-oravan suojelun ja kasvavan kaupunkiseudun maankäytön tarpeiden yhteensovittaminen. Suomen ympäristö 20/2007. Pirkanmaan ympäristökeskus.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Pöntinen, B. 2001:

Liito-orava, Flygekorren. Omakustanne. Kirjapaino Stencca. Vaasa.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.) 2008:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2.

Saurola, P., Valkama, J. & Velmala, W. 2013:

Suomen Rengastusatlas. Osa 1. Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. Helsinki.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004:

Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö.

Söderman, T. 2003:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Ympäristöministeriö a) luontodirektiivin II, IV ja V -liitteiden lajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9045&lan=fi#a7>.

Ympäristöministeriö 2001:

Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojele Suomessa. Suomen ympäristö 459. Oy Edita Ab. Helsinki.

Ympäristöministeriö 2005:

Liito-oravan huomioon ottaminen kaavoituksessa. Moniste 16 s.

